

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/193/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214213859
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214213859.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v exekučnej veci oprávnených: 1. O. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. K. R., K. XXX, 2. mal. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená matkou O. Q., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom R. K. R., K. XXX, proti povinnému: E. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., ul. XX. augusta XXX/X, zastúpený Advokátska kancelária X.. Roman Blažek, s.r.o., so sídlom Komárno, Pohraničná 4, IČO: 36 721 123, o vymoženie pohľadávky vo výške 33.319,62 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávnených proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 05. septembra 2014 č.k. 8Er/986/2014-21, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, súd prvého stupňa vyhovel námietkam povinného proti exekúcii vedenej u súdneho exekútora Mgr. Zuzany Ritter (EX 65/14) zo dňa 18.8.2014, doručeným exekútorovi dňa 22.8.2014. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 50 ods. 1, 4 Exekučného poriadku, konštatujúc, že oprávnené sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdnemu exekútorovi dňa 2.7.2014 domáhali voči povinnému vykonania exekúcie na zaplatenie pohľadávky vo výške 35.319,62 eura na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu Komárno č.k. 4D/569/2008-165 zo dňa 9.4.2010, pričom súd prvého stupňa vydal dňa 11.8.2014 poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora Mgr. Zuzanu Ritter. Poukázal na to, že upovedomenie o začatí exekúcie prevzal povinný dňa 14.8.2014 a dňa 18.8.2014 podal na poštovú prepravu námietky proti exekúcii, doručené súdnemu exekútorovi dňa 22.8.2014, v ktorých namietal, že uznesenia Okresného súdu Komárno č.k. 4D/569/2008-165 zo dňa 9.4.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.5.2010, neukladá povinnému žiadnu povinnosť platiť, v dôsledku čoho poverenie bolo vydané omylom, nedopatrením a keďže exekučný titul v danom prípade nespĺňa zákonné náležitosti, považoval exekúcia za nezákonnú a neprípustnú. Súd prvého stupňa majúc za preukázané, že námietky povinného proti exekúcii boli podané v zákonnej lehote, preskúmal rozhodnutie, ktoré oprávnený predložil ako exekučný titul a zistil, že uznesenie Okresného súdu Komárno č.k. 4D/569/2008-165 zo dňa 9.4.2010 nespĺňa podmienku materiálnej ani formálnej vykonateľnosti. Predmetné uznesenie neobsahuje vo svojom výroku povinnosť povinného zaplatiť oprávneným sumu 33.319,62 eura, to znamená, že povinného nezaväzuje k žiadnej povinnosti, a preto nie je materiálne vykonateľné. Uznesenie predložené ako exekučný titul zároveň nespĺňa ani podmienku formálnej vykonateľnosti, pretože obsahuje iba doložku právoplatnosti a doložka vykonateľnosti rozhodnutia v zmysle § 42 ods. 1 Exekučného poriadku chýba. Vykonateľnosť rozhodnutia je pritom základným procesným predpokladom oprávňujúcim na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, teda zároveň predpokladom k tomu, či sa exekučné konanie začalo oprávnene. Preto, ak neexistuje súdne rozhodnutie, ktoré je spôsobilé byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho alebo z hľadiska materiálneho, nemožno exekúciu považovať za prípustnú, čím je daný na vyhoviecie námietkam povinného. Súd prvého stupňa preto námietkam povinného, podaných v zákonnej lehote, v zmysle ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku Exekučného poriadku vyhovel.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie oprávnené, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Boli toho názoru, že uznesenie Okresného súdu Komárno č.k. 4D/569/2008 zo dňa 09.04.2010 je takým rozhodnutím, z ktorého je s určitou možnosťou možné zistiť povinnosť, ktorá má byť splnená a to zo strany konkrétnej osoby voči konkrétnym osobám. Poukázali na to, že aj keď je v jednej súvislej vete nie je *expressis verbis* povinnému uložená povinnosť zaplatiť vymáhanú pohľadávku oprávneným, z ďalších častí tohto rozhodnutia je možné zistiť, kto je povinná osoba a akú sumu je povinný zaplatiť oprávneným. V dedičskom konaní po neb. poručiteľovi J. Q., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom F. XX/X, S., bolo preukázané, že poručiteľ podnikal spoločne a povinným na základe zmluvy o združení po názvom VAMAX združenia podľa ust. § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom nikto iný nebol účastníkom združenia. V prípade zániku účastníkovi alebo jeho nástupcovi vzniká nárok na podiel majetku združenia, ktorý sa vypláva v peniazoch, pričom tento nárok logicky musí uspokojiť druhý účastník združenia, teda povinný, ktorý navyše *de facto* do dnešného dňa pokračuje v podnikaní a tým istým predmetom podnikania v akom spoločne podnikali s nebohým J. Q. má v držbe všetky hnutelné veci na podnikanie. Z uvedených dôvodov dospeli k záveru, že z uznesenia Okresného súdu Komárno č.k. 4D/569/2008 zo dňa 09.04.2010 vyplýva, že kto, komu a akú sumu má zaplatiť, ergo je splnená zákonná požiadavka na jeho vykonateľnosť, je ním uložená povinnosť.

Povinný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa pripája k odôvodneniu napadnutého uznesenia.

Sudkyňa súdu prvého stupňa sa podľa § 374 ods. 4 druhej vety OSP vyjadrila, že nemieni odvolaniu vyhovieť a preto predložila vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že odvolanie oprávnených nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvého stupňa treba podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Z obsahu spisu vedeného v prejednávanej veci vyplýva, že oprávnené podali dňa 02. 07. 2014 u súdneho exekútora Mgr. Zuzany Ritter, so sídlom Exekútorského úradu Dunajská streda, Jilemnického 5498/37, návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky vo výške 35.139,62 eura s príslušenstvom s tým, že za exekučný titul označili Uznesenie Okresného súdu Komárno sp. zn. 4D/569/2008 zo dňa 09.04.2010. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 05. 2010. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podal súdny exekútor prvostupňovému súdu dňa 18.07.2014, pričom dňa 11.08.2014 súd prvého stupňa udelil súdnemu exekútorovi poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 26.08.2014 súdny exekútor Mgr. Zuzana Ritter doručil súdu prvého stupňa námietky povinného proti exekúcii. Následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 41 ods. 2 písm. e) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok), podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených.

Predpokladom na vedenie exekúcie voči povinnému je exekučný titul, ktorým môže byť rozhodnutie súdu alebo rozhodnutie iných orgánov, prípadne iná verejná listina. Exekučným titulom je pritom také rozhodnutie, ktoré je vykonateľné a ktoré ukladá povinnému určitú povinnosť, pričom musí spĺňať tak formálne, ako aj materiálne predpoklady vykonateľnosti. Formálna vykonateľnosť je splnená dodržaním zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, o uplynutí lehoty na plnenie a o podaní riadneho opravného prostriedku. Materiálne predpoklady vykonateľnosti exekučného titulu sú, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, či nejde o rozhodnutie voči neexistujúcemu subjektu, či sú označení natoľko presne, že nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť, o koho sa jedná a či ide o plnenie, ktorého vymoženie zákon predpokladá.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 50 ods. 2 Exekučného poriadku námietky proti exekúcii je exekútor povinný doručiť súdu najneskôr do piatich dní od ich doručenia účastníkom. O námietkach proti exekúcii rozhodne súd najneskôr do 60 dní od ich doručenia.

Podľa § 50 ods. 3 Exekučného poriadku rozhodnutie o námietkach sa doručí oprávnenému, povinnému a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie.

Podľa § 50 ods. 4 Exekučného poriadku proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovelo námietkam, je prípustné odvolanie.

Podľa § 50 ods. 5 Exekučného poriadku ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel, právoplatné, súd exekúciu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Námietky proti exekúcii sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Súd zdôrazňuje, že v zmysle § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný v námietkach musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. V exekučnom konaní sa súd v rámci podaných námietok zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, a ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Inštitút námietok neslúži ako opravný prostriedok proti nesprávnym rozhodnutiam. Vo vykonávacom konaní súd musí vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože sa len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté, a nenahrádza súd, resp. iný orgán v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu.

Účelom konania o námietkach proti exekúcii podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, je zastavenie exekúcie, ktorá je neprípustná v dôsledku zániku vymáhaného nároku po vzniku exekučného titulu, alebo ak nejaká okolnosť bráni jeho vymáhateľnosti, alebo ak je tu iný dôvod, pre ktorý je exekúcia neprípustná.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že námietky povinného sú opodstatnené. Z uznesenia Okresného súdu Komárno sp. zn. 4D/569/2008 zo dňa 09.04.2010 vyplýva, že súd po určení všeobecnej ceny dedičstva v čase smrti poručiteľa J. Q., v sume 64.778,44 eura, výške dlhov v sume 61.544,09 eura, potvrdil nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov na základe ust. § 175q ods. 1 písm. d) OSP. V rámci určenia predmetu dedičstva určil, že tam okrem iného patrí aj hnutelný majetok získaný pri výkone spoločnosti činnosti, ako aj záväzky voči tretím osobám v podiele 1, nakoľko poručiteľ podnikal na základe „Zmluvy o združení“, zo dňa 01.02.2000 spoločne s E. B.. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznesenie Okresného súdu Komárno č.k. 4D/569/2008-165 zo dňa 9.4.2010 nespĺňa podmienku materiálnej ani formálnej vykonateľnosti, pretože neobsahuje vo svojom výroku povinnosť povinného zaplatiť oprávneným sumu 33.319,62 eura, to znamená, že povinného nezaväzuje k žiadnej povinnosti, a preto nie je materiálne vykonateľné. Rovnako súd prvého stupňa správne poukázal aj na to, že uznesenie predložené ako exekučný titul zároveň nespĺňa ani podmienku formálnej vykonateľnosti, keďže obsahuje iba doložku právoplatnosti a doložku vykonateľnosti rozhodnutia v zmysle § 42 ods. 1 Exekučného

poriadku chýba. V danom prípade tak oprávnené ako dedičia nemôžu podať návrh na exekúciu voči povinnému iba na základe osvedčenia o dedičstve, keďže osvedčenie o dedičstve je listina, ktorou sa preukazuje prevod alebo prechod práv a povinností z poručiťľa na dedičov. Z uvedeného vyplýva, že uznesením o dedičstve oprávnené nepreukázali existenciu exekučného titulu. Uvedené nepopiera ani skutočnosť, že v zmysle § 41 ods. 2 písm. e) Exekučného poriadku exekučným titulom môže byť aj osvedčenie o dedičstve, ale to len za predpokladu, že ukladá povinnému určitú povinnosť. V danom prípade nie je uvedená požiadavka naplnená, pretože nedošlo u povinného k uloženiu povinnosti zaplatiť oprávneným sumu 33.319,62 eura.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.